

ROLA SZAFARSTWA

Tekst biblijny: 1 P 1,15-16.

Cel lekcji:

Poznanie: Zrozumienie celu szafarstwa i naszej roli jako szafarzy.

Odczucie: Docenienie zakresu pojęcia szafarstwa i powiązania między nim a wielkimi prawdami *Pisma Świętego*.

Działanie: Postanowienie, by dzięki łasce Bożej, pozwolić pojęciu i praktyce szafarstwa przekształcić nasz charakter na podobieństwo Chrystusa.

Plan nauczania

I. Poznanie: Wielkie duchowe prawdy a szafarstwo.

- A. Jak postrzeganie Chrystusa jako centralnej postaci w kwestii szafarstwa pomaga nam unikać skrajności legalizmu?
- B. Jak ma się starożytny system świątynny do pojęcia szafarstwa?
- C. Dlaczego ważne jest, by wszystkie zasady wiary były oparte na Chrystusie?
- D. Jaką rolę odgrywają wierzący w czasach ostatecznych jako szafarze ostatniego Bożego przesłania dla świata?

II. Odczucie: Partnerstwo z Bogiem.

- A. Jak wierzący mogą odczuć większą pilność związaną z ich rolą jako szafarzy przesłania ewangelii?
- B. Jak chrześcijanie mogą pełniej docenić zakres Bożego powołania do roli wiernych szafarzy?

III. Działanie: Religia w działaniu.

- A. Jakie przeszkody musimy pozwolić Bogu usunąć, abyśmy mogli się stać wiernymi szafarzami?
- B. Jak wiążą się biblijne zasady wiary z naszym uświęceniem?

Podsumowanie: Często chrześcijanie ulegają skłonności do odseparowywania biblijnych zasad wiary od praktycznego chrześcijaństwa, a przynajmniej lekceważenia powiązania między nimi. Szafarstwo wzywa nas do przemyślenia tej postawy, jako że stajemy się szafarzami czy administratorami prawdy Bożej.

Cykl nauczania

Etap 1 - Motywowanie

Tekst biblijny: 1 P 1,15-16.

Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju: Szafarstwo to szerokie pojęcie, które skłania nas do oddania wszystkiego pod panowanie Jezusa Chrystusa. Jako wierzący mamy być szafarzami pełnej prawdy Bożej wobec świata.

Tylko dla nauczyciela: Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć, co znaczy być szafarzem nie tylko dóbr materialnych, ale także prawdy.

Wstępne zadanie: Opisz układ świątyni, jej pomieszczenia i wyposażenie w każdym z nich. Rozważ duchowe znaczenie każdego sprzętu i dzieła kapłanów w każdym z pomieszczeń. Jeśli środki są dostępne, przynieś do klasy lub stwórz rysunek lub model świątyni jako pomoc wizualną do dyskusji.

Omów: Jak nauka o świątyni objawia nam zasadniczą rolę Chrystusa w naszej wierze? Czego nauka o świątyni uczy nas o wstawienniczym dziele Chrystusa dla nas? Jak zasady szafarstwa mają się do nauki o świątyni?

Etap 2 - Badanie

Tylko dla nauczyciela: Podkreśl, że centrum wszelkich chrześcijańskich zasad wiary jest Chrystus. Tematy pojednania od upadku Adama aż po sąd i ostateczne odnowienie wszystkiego, np. ukazane w starożytnym systemie świątynnym, są ze sobą ściśle powiązane. Według adwentystów dnia siódmego ostatecznym wyrazem tych chrześcijańskich nauk jest trójjanielskie poselstwo z Ap 14. Naszą rolą jako szafarzy ewangelii jest przedstawianie tego przesłania światu w przygotowaniu na powtórne przyjście Chrystusa.

Komentarz biblijny

I. Nauka o świątyni i zasady szafarstwa (przeczytaj Hbr 4,14-16; 6,19-20; 8,1-2).

Nauka o świątyni zawiera najważniejsze i najgłębsze przekształcające prawdy na nasze czasy. Właściwie wykładana, nauka o świątyni poszerza nasze zrozumienie planu zbawienia i zasad szafarstwa. Ale zanim będziemy w stanie docenić powiązanie między zbawieniem a zasadami szafarstwa zawarte w nauce o świątyni, musimy zrozumieć samą naukę o świątyni i jej znaczenie dla naszej wiary.

Bardzo ważne dla zrozumienia znaczenia prawdy o świątyni dla naszej wiary jest uznanie faktu, że Bóg uczynił swój lud strażnikami prawd na czasy końca - prawd wskazanych w nauce o świątyni. Strzeżenie tych prawd zmieniających życie ludzi nakłada na nas święty obowiązek głoszenia tych prawd upadłemu duchowo światu. „Wszyscy, którzy otrzymali i przyjęli światło dotyczące tego zagadnienia, muszą przekazać innym prawdy, jakie im Bóg powierzył. Świątynia w niebie jest ośrodkiem pojednawczej służby Chrystusa, która dotyczy każdego żyjącego na ziemi człowieka. W świątyni dokonuje się plan zbawienia, który ukazuje koniec czasu i triumfalne zakończenie walki między sprawiedliwością a grzechem. Bardzo ważne jest to, abyśmy dokładnie znali te zagadnienia i mogli odpowiedzieć każdemu pytającemu, na czym opieramy swe nadzieje koncentrujące się w świątyni” (Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2017, wyd. XVIII, s. 303).

W tych słowach natchnienie uzasadnia centralne znaczenie nauki o świątyni dla naszej wiary - ukazuje wstawienniczą służbę Jezusa jako naszego wiernego Najwyższego Kapłana. Ellen White podkreśla znaczenie wstawienniczego dzieła Chrystusa dla naszego odkupienia. „Pośrednictwo Chrystusa w niebiańskiej świątyni jest tak ważne w planie zbawienia, jak Jego śmierć na krzyżu. (...) Jezus otworzył drogę do tronu Ojca i przez Jego pośrednictwo wszyscy, którzy w Niego uwierzyli, mogą stanąć przed Bogiem” (tamże).

Lekcja 10 – 10 marca, Rola szafarstwa

Ale Chrystus jest nie tylko naszym Pośrednikiem. Jest On także naszym Sędzią. Jego dzieło jako naszego obrońcy jak również Jego sąd śledczy jako naszego Sędziego są ze sobą nierozdzielnie związane. Przez Jego wstawiennicze dzieło w świątyni widzimy, że Ten, który sędzi nas, jest także Tym, który wstawia się za nami. Nauka o świątyni wskazuje, jak służba Chrystusa łączy te pozornie przeciwstawne funkcje.

Dzieło sądu niewinni sprawiedliwych i ostatecznie usunie grzech ze świątyni. Ale zanim te dwa cele będą mogły zostać zrealizowane, „musi odbyć się zbadanie ksiąg, w celu stwierdzenia, kto przez pokutę za grzechy i wiarę w Chrystusa może dostąpić błogosławieństwa pojednania. Oczyszczenie świątyni pociąga więc za sobą śledztwo, a w konsekwencji sąd. Dzieło to musi być wykonane, nim Chrystus przyjdzie, by zbawić swój lud, bowiem kiedy przyjdzie, zapłata będzie z Nim, aby »oddać każdemu według uczynków jego« (Ap 22,12)” (tamże, s. 259-260).

Przyjście Chrystusa, o którym jest mowa w powyższym fragmencie *Apokalipsy Jana*, jest symbolizowane w innym miejscu w *Biblii* jako zawarcie małżeństwa. Zaś symbol uczty weselnej poprzedzającej skonsumowanie małżeństwa jest użyty w *Piśmie Świętym* w celu opisanie sądu śledczego poprzedzającego powtórne przyjście Chrystusa. „Wejście Chrystusa jako Najwyższego Kapłana do miejsca najświętszego niebiańskiej świątyni w celu jej oczyszczenia, przedstawione w *Księdze Daniela* 8,14 (...) jest również symbolicznie jako przyjście oblubieńca, opisane przez Chrystusa w przypowieści o dziesięciu pannach z dwudziestego piątego rozdziału *Ewangelii Mateusza*” (tamże, s. 262).

„W przypowieści z dwudziestego drugiego rozdziału *Ewangelii Mateusza* użyty jest podobny symbol uczty weselnej. Wynika z niego wyraźnie, że sąd śledczy będzie miał miejsce przed uroczystością weselną. Zanim uczta się rozpoczęła, król przyszedł, aby przypatrzeć się gościom, czy są odziani w szaty weselne (zob. Mt 22,11), w nieskalane szaty charakteru wybielonego »we krwi Baranka« (Ap 7,14). Każdy, kto nie będzie tak odziany, zostanie usunięty, natomiast wszyscy ci, którzy przy badaniu będą posiadali szatę weselną, zostaną przyjęci przez Boga i uznani za godnych udziału w królestwie oraz miejsca przy Jego tronie. Badanie charakterów ludzi oraz decydowanie, kto jest przygotowany do odziedziczenia Królestwa Bożego, jest właśnie sądem śledczym, końcowym etapem służby Chrystusa w niebiańskiej świątyni” (tamże, s. 263-264).

Tak więc widzimy, że dzieło sądu jest badaniem charakterów ludu Bożego symbolizowanych przez szatę weselną. Fakt, iż sąd jest przedstawiony jako uczta weselna czy wieczerza poprzedzająca zaślubiny czyli powtórne przyjście Jezusa, oznacza, że sąd śledczy jest „dany świętym Najwyższego”, jak mówi Daniel (Dn 7,22 NBG). Ale jak ten sąd śledczy nad charakterami ludu Bożego, korzystny dla wierzących, jest związany z szafarstwem, przedmiotem naszego studium?

Natchnione pióro wyraźnie wskazuje rolę szafarstwa w związku z sądem śledczym. „Na sądzie będzie również dokładnie rozpatrywane używanie każdego powierzonego człowiekowi talentu i zdolności. Jak wykorzystywaliśmy darowane nam z nieba możliwości? Czy Pan po swoim przyjściu otrzyma to, co nam dał, pomnożone przez wyteżoną pracę? Czy powierzone nam siły rąk, serca i umysłu zużyliśmy na chwałę Bożą i dla dobra ludzi? Jak posługiwaliśmy się naszym czasem, piórem, głosem, naszymi pieniędzmi, naszym umysłem? Czy uczyniliśmy coś dla Chrystusa pomagając ubogim, cierpiącym, wdowom lub sierotom? Bóg uczynił nas stróżami swojego świętego słowa, co uczyniliśmy ze światłem i prawdą darowanymi nam, aby doprowadzić ludzi do zbawienia? Wyznanie wiary w Chrystusa nie poparte czynem nie będzie miało żadnej wartości, tylko miłość okazana w uczynkach będzie się liczyła” (tamże, s. 302).

Do rozważenia: W ostatnim cytacie autorka zadaje serię sześciu pytań skłaniających do zastanowienia się nad sobą. Gdyby dzisiaj twoje imię zostało wywołane na sądzie, jakie byłyby odpowiedzi na te pytania?

Etap 3 - Zastosowanie

Tylko dla nauczyciela: Jezus oświadcza, że Jego ewangelia będzie głoszona na świadectwo wszystkim narodom, a wtedy nadejdzie koniec (zob. Mt 24,14). To stwierdzenie jest nieodwołalne. Nie brzmi ono: „Jeśli będziecie głosić ewangelię, wówczas nadejdzie koniec”. Jest to proroctwo bezwarunkowe. Jezus mówi, że ewangelia będzie głoszona i wówczas nastąpi koniec świata. Jedyne pytanie, jakie pozostaje dla wierzących, brzmi: Czy będziemy częścią tego wielkiego dzieła, czy nie?

Lekcja 10 – 10 marca, *Rola szafarstwa*

Pytania do zastosowania

1. Jak wierni szafarze mogą poświęcić więcej czasu na realizację najważniejszego duchowego powołania?
2. Dlaczego ważne jest, byśmy przedstawiali prawdę w sposób przekonujący i wyraźny?
3. Jak chrześcijanie mogą się wystrzegać wpływów, które odciągają ich od centralnego przesłania i zajmują ich uwagę pobocznymi sprawami?

Etap 4 - Tworzenie

Tylko dla nauczyciela: Rolnicy zdają sobie sprawę, że siew poprzedza żniwo. Chrześcijanie spodziewają się wielkiego żniwa w czasie końca. Co oczekiwania te sugerują w kwestii duchowego siewu?

Zadania

1. Wspólnie z przyjaciółmi zaplanuj działania w zakresie duchowego siewu ewangelii.
2. Zdefiniuj uświęcenie w powiązaniu z szafarstwem.